

בין המצרים (17)

זרעו של עמלק. ופרושו כך: יהא שמ"ה, שם י-ה, רבא, כלומר שאנו מתפללין שיהא שמו גדול ושלם. אם כן, כשאתה עונה: "אמן יהא שמיה רבא", תכוון את הכוונה הזו, שימחה את זרעו של עמלק כדי שיהיה שמו שלם וכסאו שלם, ועל ידי כך נזכה לגאולה שלמה.

ספר "יחי ראובן מועדים"

דור עקבתא דמשיחא

המלאכה האחרונה בל"ט מלאכות היא "מכה בפטיש". לכל מלאכה יש חשיבות של מלאכה, אך מכה בפטיש זו מלאכה מיוחדת, היא גמר מלאכה. דורנו הוא דור מיוחד מאוד, הוא ה'מכה בפטיש' בבנין הגדול שנבנה מאז אברהם אבינו. בבנין עם ישראל השתתפו תנאים ואמוראים, גדולים וצדיקים אך בידנו נתנו כביכול 'פטישים קטנים' שנועדו לעשות את המכה בפטיש. כיצד עושים זאת? כשאנו מתכוונים באבותינו, בגאונות שלהם ובבנין שהם בנו, מאידך גיסא במשימה שלנו, לעשות את ה'מכה בפטיש', אנו פונים להקב"ה ואומרים: רבונו של עולם, תעשה את זה אתה... זה לא בשבלינו. הקב"ה מוכן יהיה לעשות זאת עבורנו, אך זאת בתנאי אחד, שנמסור את עצמנו אליו באמת ובתמים, ושלא נפנה לענינים אחרים. בתנאי שנאמר לו: המילה האחרונה היא שלך. זו המילה האחרונה: "אחד". "ה' אחד ושמו אחד", התענוג היחידי שיש לנו הוא: להיות בתוך ד' אמות של הקב"ה, אין לנו שום תענוג אחר.

לעתים אנשים נבהלים מכל מיני קשיים ובעיות שצצים בדרכם. כלנו מאחלים לעצמנו שלווה ורוצים לישב בשלוה, אלא שיש לדעת שאם רוצים להביא את המשיח איננו יכולים לחלום על שלווה, משום שהבאת המשיח אינה דבר קל. אם רוצים אנו לזכות לעשות את ה'מכה בפטיש', ולהיות אלו שיזכו להביאו, כי אין המצוה נקראת אלא על שם גומרה, עלינו לא להיבהל מקשיים ומניסיונות. תפקידנו לבנות חיי תורה, בתים של תורה שהם בתי מקדש, וכדי להצליח במשימה הזו לעמוד בנסיונות. אמנם, הנסיונות הללו יבאו עם מטעמים, ויהיה געשמאק' במסירות הנפש. זה וגם זה יבואו יחדיו לעם ישראל באחרית הימים.

רב פינקוס זצ"ל בספרו "פניני רבי שמשון"

מגילת איכה

נַת דָּרְךָ ה' לְכַתּוּלַת פֶּתַח יְהוּדָה (א.טו.)

הכתוב בא לרמוז, שכל הצרות שניתנו על ירושלים וכל הגלות שגלו ישראל, היו לטובתם. כמו ה'נַת' אשר בעליה מביא ענבים משובחים ומעולים והוא רומסם ודורכם עד שמאבדים צורתם, הרי הרואה שאינו מבין

שער דמעות לא ננעלו

דמעות של תשעה באב משפיעות על כל השנה

חז"ל אומרים: "כל השערים ננעלו חוץ משערי דמעות" (ב"מ נט.). הזמן המיועד לבכי ולדמעות הוא תשעה באב. "בליל זה יבכיו בני". כשמתעוררים כראוי מהרגשות החורבן ובוכים בתשעה באב, יכולים לזכות ע"י כך לעליה רוחנית כל השנה כולה. יודעים דברי הגר"ח שמואלאביץ זצ"ל כל אדם שהצטנן באמצע החורף ומחלתו הסתבכה עד שנפטר לבית עולמו שמורגלים לתלות את הסיבה לפטירתו בגשמי החורף. אך באמת נגזרה עליו הגזירה כבר מראש השנה וביום הכיפורים. באמצע החמימות של תפילות הימים הנוראים היא התקרר וההשפעה והתוצאה מכך הוא במשך השנה. לפי זה אפשר לומר שחסרון בבכיה ובדמעות בתשעה באב, מסוגלים להשפיע למשך ימות השנה. אם פותחים את השערים בדמעות יכולות התפילות של ר"ה ויוה"כ"פ להתקבל, ואם ח"ו לא מנצלים היטב את כח הבכי והדמעות, ישארו השערים נעולים.

רב פינקוס זצ"ל בספרו "גלות ונחמה"

כל דור שאינו נבנה בית המקדש בימיו מעלין עליו

כאילו הוא החריבו (ירושלמי יומא פרק א. ה"א)

מסבירים (בני יששכר והשפת אמת) הלא רבים צדיקי יסוד עולם הלכו למנוחות ולא נבנה בימיהם? אבל האמת היא כי הצדיקים בונים בימיהם חלק מביהמ"ק, כל אחד חלקו השייך לנשמתו, וכל ההארות של ימי הדורות מצטרפות ומתכנסות, כי היעלה על הדעת, שדור הגאולה יהיה כ"כ ראוי, שבזכותו בלבד יבנה? אלא שזכות כל הדורות עומדת לבנין בית המקדש, וזה שאנו אומרים בונה ירושלים.

ספר "ברכת חיים" חלק ב

לכוון בברכות ובתפילות לעורר הלבבות

איך מעוררים התחושות העמוקות של צפיה לגאולה? כשאתה מתפלל את הברכות הללו העוסקות בגאולה ובביאת המשיח, תכוון בהן, תתבונן ותחשוב, לשם מה הן נתקנו. ע"י כך תעורר את הלב ויכנסו בך רגשות אמתיים, עמוקים, של צער על החורבן וציפייה למשיח, של השתוקקות לגאולת עולם. שלוש פעמים ביום, בתפילת שמונה עשרה, תעורר את עצמך מהאדישות ומה'מלומדה'. אמנם זה לא יספיק, אבל יותר טוב מכלום. התוספות (ברכות ג.) מביאים את המחזור ויטרי שמפרש את ה'אמן יהא שמיה רבא' שבקדיש: שזו תפילה שאנו מתפללין שימלא שמו כדכתיב: "כי עד על כס י-ה", שלא יהא שמו שלם וכסאו שלם עד שימחה

יושב ומזמר? אמר להם: מזמר אני ששפך הקב"ה חמתו על העצים ועל האבנים ולא שפך חמתו על ישראל. **הה"ד: "וַיֵּצֵא אֶשׁ בְּצִיּוֹן וַתֹּאכַל סוּדָתָהּ"** **רב רובין זצ"ל בספרו "טללי אורות, איכה"**

הלכה: דיני ערב תשעה באב

מותר ללמוד תורה בערב תשעה באב אף אחר חצות היום, שלא אסרו תלמוד תורה אלא בתשעה באב עצמו, משום שנאמר: **"פקודי ה' ישרים משמחי לב"** ותשעה באב אסור בשמחה, אבל בערב תשעה באב, בין כשחל בשבת, בין כשחל בחול, כל היום מותר עד בין השמשות. **רב עובדיה יוסף זצ"ל בספרו "חזון עובדיה"**

פתגם: העין רואה לפני שהשכל מבין. **ספר "שמחלה"**

חקירה: סימני טהרה וטומאה

הסימנים עצמם הם המתירים ואוסרים (סיבה), או שהם מגלים שהמין מותר או אסור (סימן). **(קובץ שמועות חולין כז) ספר "קובץ יסודות וחקירות"**

סיפור: צורך אוכל נפש

חסיד אחד מחסידי קוצק התאונן בפני רבו רבי מנדלי, כי עול הפרנסה מקשה עליו להתעלות למדרגה שנפשו משתוקקת להגיע אליה. אמר לו הרב מקוצק: כתוב בתורה: שאמרו בני יעקב: **"ירוד ירדנו בתחילה לשבור אוכל"**, בעבור אוכל נאלץ אדם מישראל לירד כלשהי מן המדרגה שבה הוא משתוקק להיות.

ספר "חד וחלק" חלק ג (דף קז)

שבת שלום

יוצא לאור לרפואה שלימה, ברוך יואל שמעון ישראל בן פנינה, ראובן ישי בן מרצדס, הדסה אסתר בת רחל בחלא קטי, פטריק יהודה בן גלדיס קאמונה, אברהם רפאל בן רבקה, מאיר חיים בן גבי זווירה, ראובן בן איזא, ויקטוריה שושנה בת ג'וסי חנה, רפאל יהודה בן מלכה, שלמה בן מרים, אבישי יוסף בן שרה לאה, אוריאל נסים בן שלמה, אלחנן בן חנה אנושקה, מרים בת עזיזא, חנה בת רחל, דוד בן מרים, יעל בת כמונה, ישראל יצחק בן ציפורה, עמנואל בן סוזן אזויה. **שלום בית:** גיולה חיה בת סופי לבנה ואילן יהודה יצחק בן סנדרה סולאנג'. **זיווג הגון:** יוני מאיר משה בן אסתר, אילן אלי אהרן בן אסתר, קלואי אורה בת סופי לבנה, לולה לאה בת סופי לבנה, לאה בת רבקה, אלודי רחל מלכה בת חשמה, יוסף גבריאל בן רבקה, מרים בת רבקה. **הצלחה רבה:** נתן בן רבקה, לחנה בת אסתר וליונתן מרדכי בן שמחה ברכה זרע של קיימא ללבנה מלכה בת עזיזא וליאור עמיחי מרדכי בן ג'יזל לאוני. **לעילוי נשמת:** ראובן בן חנינה, ג'ינט מסעודה בת ג'ולי יעל, שלמה בן מחה, מסעודה בת בלח, גיא יונה בן לאה, יוסף בן מייכה. מוריס משה בן מרי מרים. משה בן מול פורטונה. אמיל חיים בן עזו עזיזה, אליהו בן מרים, ניסים חי הוברט בן ג'ולי, ליליאן רוזה בת אוטה נגימה, דוד בן מרים, פליקס סעידו בן אטו מסעודה. אפרת רחל בת אסתר כוכבה, מלכה אנרייט מרוזקה, אנדרה סעיד בן פורטונה מסעודה, קרול מזל אדסה בת גבי זרגונה, אברהם בן אסתר.

את פשר מעשיו, סבור כי משחית הוא ממנו בידים. אבל המשכיל הרי יודע כי מטרת בעל הגת היא להוציא מאותם ענבים יין משובח ומעולה ולייקר את ערך רכושו. גם החורבן, הגלות והייסורים הבאים על כלל ישראל. תכליתם היא לרומם אותם למעלה עליונה בבוא הגאולה. על כן דימה הנביא את חורבנה של **"לְבַתּוּלַת בֵּת יְהוּדָה"** ל**"גַּת דְּרֹךְ ה'"**

רב רובין זצ"ל בספרו "טללי אורות, איכה"

בתלאות החורבן, התינוקות קיבלו דין שמים בשמחה

לְאִמָּתָם יֵאמְרוּ אֵיה דָּגָן וַיֵּיזֶן בְּהִתְעַשְׂפָּם כְּחֹלֶל בְּרַחֲבוֹת

עִיר בְּהִשְׁתַּפֵּף נִפְשָׁם אֶל חֵיק אִמָּתָם (איכה ב. יב)

קולמוסים רבים נשברו ביישובו של פסוק זה, שלכאורה התמיהה בו עולה מאליה: למה בעת שהשתפכה נפשם ברעב, שאלו העוללים יין? ותירץ הגאון רבי יהונתן אייבשיץ, על פי המסופר על חסיד אחד שנמסר לסרדיוט (לתליין) והעלוהו לגרדום, ובטרם הרגוהו ביקש לקבל בשר שמן ויין ישן, ושאלוהו: והלא בעוד שעה קלה כבר לא תהיה בעולם, ובשעת חיך האחרונה אתה מבקש לעדן את גופך? והשיב החסיד, שאין אדם רשאי לחבול בעצמו, ועוד: שמקבל הדין עליו בשמחה, שהרי חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה. ואף כאן: **"בְּהִתְעַשְׂפָּם כְּחֹלֶל בְּרַחֲבוֹת עִיר"** השתפכה **"נִפְשָׁם אֶל חֵיק אִמָּתָם"**, ו**"לְאִמָּתָם יֵאמְרוּ אֵיה דָּגָן וַיֵּיזֶן"**, שכן קיבלו עליהם את הדין בשמחה. **ספר "כמוצא שלל רב בין המצרים"**

זְכוֹר תִּזְכּוֹר (ותשיח) וְתִשׁוּחַ עֲלֵי נִפְשֵׁי (איכה ג. כ)

משל למלך שהלך לחמת גדר (חמי טבריא) ונטל בניו עמו, פעם הקניטוהו, ונשבע שאינו נוטלם, והיה נזכר בהם ובוכה ואומר: הלוואי והיו בני עמי, אע"פ שמקניטים אותי! וזה מה שאמר הכתוב: **"מי יתנני במדבר מלון אורחים"** (ירמיהו ט. א), אמר הקב"ה הלוואי והיו בני עמי, כמו שהיו במדבר שהיו מלינים עלי, ודוגמה לזה: **"בית ישראל יושבים על אדמתם ויטמאו אותה"** (יחזקאל לו. יז) אמר הקב"ה: הלוואי והיו בני עמי ואע"פ שמטמאין אותה. **ספר "ברכת חיים, מועדים ב"**

וַיֵּצֵא אֶשׁ בְּצִיּוֹן וַתֹּאכַל סוּדָתָהּ (איכה ד. יא)

דרשו חז"ל (עפ"י איכ"ר): כתיב (תהלים עט): **"מזמור לאסף אלוקים באו גויים בנחלתך"**, לא הוה קרא צריך למימר אלא: בכי לאסף נהי לאסף, קינה לאסף, ומה אומר מזמור לאסף? אלא משל למלך שעשה בית חופה לבנו וסיידה וכיירה וציירה ויצא בנו לתרבות רעה, מיד עלה המלך לחופה וקרע את הוילונות ושיבר את הקנים, ונטל פדגוג שלו איבוב של קינים והיה מזמר. אמרו לו: המלך הפך חופתו של בנו ואת יושב ומזמר? אמר להם: מזמר אני שהפך חופתו של בנו ולא שפך חמתו על בנו. כך אמרו לאסף: הקב"ה החריב היכל ומקדש ואתה

